

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 2577

за изменение в частта за разноските

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в закрито заседание на 19.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

като разгледа дело номер **12553** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 176, ал.1 предл. първо от АПК.

Образувано е служебно от съда. По делото се установено, че с протоколно определение от 10.03.2016 г. е завишено и заплатено възнаграждение на вещото лице, изготвило назначената съдебно-техническа експертиза в размер на 142,36 (сто четиридесет и два лева и тридесет и шест стотинки) лева, за което е издаден РКО, от бюджета на АССГ.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в своята съвкупност и по свое убеждение, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Съгласно нормата на чл. 176, ал. 1 предл. първо от АПК, когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин постановява допълнително решение. От цитираната разпоредба следва, че постановяване на допълнително решение е възможно тогава, когато съдът е пропуснал да обективира част от формираната воля относно целия предмет на делото. В разглеждания случай, предмет на спора е иск за присъждане на обезщетение за претърпени вреди, които се твърди че са настъпили за ищеца от незаконосъобразни актове и действия на Агенция „Митници“. По този част от предмета съдът е формирал воля с постановления съдебен акт – разгледал е иска и не е уважил претенцията.

Съдебният акт е непълен, когато липсва формирана воля на съда относно сторените по делото разноски за експертиза. В настоящия случай, съдът е разгледал предмета на спора и се е произнесъл по него. Изложил е доводи относно допустимостта и основателността на исковата молба, без, обаче, да се произнесе по сторените разноски.

Съгласно чл. 10, ал.2 от ЗОДОВ, ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Нормата на § 1 от ЗР на ЗОДОВ препраща за въпросите, неуредени в закона, към разпоредбите на ГПК. Съгласно чл. 78, ал.4 от ГПК, ответникът има право на разноски и при прекратяване на делото.

Чл. 9а ал. 2 ЗОДОВ, освобождава ищите от предварително внасяне на такси и разноски по делата. Това означава, че ищите не заплащат при предявяването на иска не само държавна такса, но и всички други разноски, направени в хода на делото. Ако обаче предявеният иск бъде отхвърлен изцяло (каквто е конкретният случай) или делото бъде прекратено, съдът осъжда ищеца да заплати дължимите разноски. Разпоредбата на закона се тълкува съобразно с вложения в нея разум и цел. Те са свързани с необходимостта гражданскоправните субекти да се предпазват от провеждане на неоснователни иски. Правата, които дава закона, предполагат добросъвестност на лицата, на които са предоставени. Затова и предявеният неоснователен (както е в случая) или недопустим иск следва да бъде осъден да заплати дължимите разноски.

Разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ, тълкувани в тяхната взаимовръзка, се явяват специални по отношение на общите разпоредби на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК и чл. 143 от АПК. Ищецът следва да заплати направените разноски за изготвената съдебнотехническа експертиза, заплатена от бюджета на съда, съобразно чл. 10, ал. 2, във връзка с чл. 9а, ал. 2 от ЗОДОВ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 21 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА [фирма], да заплати по сметка на Административен съд София – град, направените по делото разноски за съдебнотехническа експертиза в размер на 142,36 (сто четиридесет и два лева и тридесет и шест стотинки) лева, както и 5 (пет) лева за служебното издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: